

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Andrzej Siuchniński

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

w sprawie **R. L.**

skazanego za czyny z art. 190 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 24 maja 2023 r.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego Katowice - Wschód w Katowicach

z dnia 26 września 2022 r., sygn. akt IV K 516/22,

**uchyla zaskarżony wyrok w części orzekającej o karze łącznej
pozbawienia wolności i w tym zakresie przekazuje sprawę do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Katowice -
Wschód w Katowicach.**

UZASADNIENIE

R. L. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od nieustalonego dnia września 2021 r. do 15 stycznia 2022 r. w K. przy ul. [...] i [...], działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, osobiście oraz za pośrednictwem Internetu groził A. H.

popęłnieniem przestępstwa pozbawienia jej życia i uszkodzenia ciała, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę ich spełnienia, a nadto w tym samym czasie i miejscu uporczywie nękał A. H. w ten sposób, że nachodził ją w różnych porach, w tym nocnych, w miejscu zamieszkania i pracy, dzwonił, szarpał za klamkę drzwi wejściowych, pukał do drzwi, usiłował dostać się do wnętrza mieszkania uszkadzając zamek, wielokrotnie wysyłał wiadomości tekstowe i wykonywał połączenia telefoniczne, ubliżał słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, co wzbudziło u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszyło jej prywatność, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w dniu 14 grudnia 2021 r. w K. przy ul. [...] groził P. H., a także osobie dla niego najbliższej - matce A. H. pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, co wzbudziło u niego uzasadnioną obawę ich spełnienia, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy Katowice - Wschód w Katowicach wyrokiem z dnia 26 września 2022 r., sygn. akt IV K 516/22, uznał oskarżonego R. L. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za czyn opisany w pkt I wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn opisany w pkt II karę 2 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł wobec oskarżonego karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata, zobowiązując oskarżonego do pisemnego, w odstępach sześciomiesięcznych, informowania sądu o przebiegu okresu próby. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 30 zł każda, nadto na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzekł wobec oskarżonego R. L. zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonymi A. H. i P. H. oraz zakaz zbliżania się do nich na odległość mniejszą niż 50 metrów, na okres 5 lat. Wydał też orzeczenie o kosztach procesu.

Kasację od tego wyroku, który uprawomocnił się w dniu 4 października 2022 r. bez postępowania odwoławczego, wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok na korzyść skazanego R. L. w części zawierającej orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności, zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k.,

polegające na wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności, obejmującej orzeczoną wobec R. L. w pkt 1 wyroku karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 2 miesięcy pozbawiania wolności wymierzoną w pkt 2 wymienionego wyroku, a tym samym wymierzeniu jej powyżej górnego progu wyznaczonego sumą kar podlegających łączeniu”. Stawiając ten zarzut, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu Katowice - Wschód w Katowicach do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co przy zastosowaniu art. 535 § 5 k.p.k. pozwoliło uwzględnić ją w całości na posiedzeniu bez udziału stron. Nie ulega bowiem wątpliwości, że Sąd meriti, orzekając wobec ówczesnie oskarżonego R. L. karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, rażąco naruszył przepis art. 86 § 1 k.k., który stanowi m.in., że sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Zatem, skoro Sąd łączył dwie kary jednostkowe, z których jedna wynosiła 7, a druga 2 miesięcy pozbawienia wolności, mógł orzec karę łączną pozbawienia wolności mieszczącą się w przedziale od 8 (zob. art. 37 k.k.) do 9 miesięcy. Uchybienie, zaistniałe zapewne przez nieuwagę, było nie tylko rażące, ale też miało istotny wpływ na treść wyroku, jest bowiem oczywiste, że przy prawidłowym stosowaniu art. 86 § 1 k.k., byłaby ona inna w zakresie kary łącznej, w tym wypadku korzystniejsza dla skazanego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy zgodnie z wnioskiem kasacji uchylił wyrok w zaskarżonej części i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi, który wymierzy R. L. prawidłową karę łączną pozbawienia wolności.